

Marek, Simona a já

Vlastně to ukázal už na začátku.

I když naprosto nechtěně, prý nás pohostí, protože jsme se až tak dobře neznali.

Přinesl langoše. Dole pod internáty je prodávali léta a nemohl vědět, že langoše nemůžu ani cítit, neboť jsem na střední škole trávil celé léto brigádou ve stánku, kde jsem je smažila. Od rána do večera. Lidem v plavkách, co se tam opalovali, k obědu si dali langoš s tatarkou nebo s kečupem a potom zmrzlinu.

Smrad z přepáleného oleje, který jsme moc často neměnili, se mi přilepil na drobné chloupky v nose a cítila jsem ho vždycky až do Vánoc.

Fuj. Fakt fuj.

Takže když přinesl langoše, abychom se uvolnili, jenom mě znervóznil. Přičichla jsem k nim, nakrčila jsem nos a okamžitě se mi vybavily vzpomínky na malé okénko, jímž jsem sledovala, jak si moji spolužáci užívají léto. Kdyby mě v tom stánku u kýble s hor-

kým olejem aspoň horoucně pomiloval nebo kdyby tam chodil nakupovat langoše jen kvůli mně – tedy láska... Nic takového se nestalo. Tři roky jsem tam potila litry potu a ve škole poslouchala, jak se dá nenápadně milovat v bazénu na koupališti.

„Dámy?“ usmál se Marek a Simona si hned jeden s kečupem vzala. Vzala by si i hřebíky na smetaně, jen aby oddálila to, kvůli čemu jsme se v Markově pokoji sešli.

„Já nebudu.“

„Nemáš hlad?“

„Nemám ráda langoše.“

„Ty jsi divná, Alice.“

Nereagovala jsem.

Pozorovala jsem Simonu. Stála opřená o zárubeň balkonových dveří a hleděla do oken druhého bloku internátu. Měla na sobě neformné manšestráky, trochu těsné, protože její zadek nebyl z nejmenších, a ze zadní kapsy jí trčela kožená peněženka. Jako chlapovi.

„Ty jsi lesba, Simonu?“ napadlo mě, když jsem spatřila tu peněženku.

Ani se neotočila, jen prohodila:

„Možná to dneska zjistím.“

Pobaveně jsem se zasmála a Marek na ni vrhl lačný pohled.

„Bůhví v kolika pokojích teď šukají,“ řekla klidně a žvýkala gumový langoš.

„Sex se přeceňuje,“ vyhrkl Marek.

„Jak to myslíš?“ zeptala jsem se.

Pokrčil rameny.

„Víc se o něm mluví, než se dělá.“

Zavrtěla jsem hlavou.

„Hloupost... Když dostanu chuť, tak nemám problém den i noc.“

„O tobě to všichni vědí, Alice,“ ozvala se Simona, stále hledíc z okna. „A mnozí to i zažili...“

„To je moje věc, jasné?“ začala jsem se bránit.

Podívala se na mě.

„Mně se to tak líbí. Chtěla bych být taková... odvázaná.“

Marek mlčel, měl plnou pusou langoše.

„On by to taky chtěl. Proto tě zavolal.“

„Proto?“

„Protože věděl, že nás zmanažuješ.“

Zavrtěla jsem hlavou.

„Počkejte, počkejte, ale tohle nemá být jako pracovní schůzka... sex musí být spontánní.“

„Někdy se lidé prostě dohodnou, že spolu chtějí mít sex, a jdou na to.“

„Ano, ale oba se na to snaží naladit... a my jsme tři, to je ještě náročnější.“

„Já jsem naladěná,“ vložila Simona do úst poslední kousek, utřela si mastné ruce do

maňšestráků a natáhla se pro lahev kokakoly.

„Já taky,“ usmála jsem se nejistě.

Podívaly jsme se na Marka.

„Postaráte se o mě?“

„Džentlmen zrovna nejsi,“ utrousila Simona.

Sedla si ke mně, vzala můj obličej do dlaní a dala mi pusy. Holčičí, měkkou, něžnou, nenásilnou.

Langošovou.

Odtáhla jsem se.

Přitáhla si mě zpátky. Silou muže, překvapivě. Líbala mě dál a pevně mě držela, protože kdybych jí utekla, už by asi nenášla odvahu to udělat.

Rukama mě hladila po celém těle, vůně a chuť langoše, které se kolem ní vznášely, mi přestávaly vadit, docela se mi to líbilo a polibky jsem opětovala.

„Holky, počkejte přece.“

„Klidně se dívej,“ usmála jsem se na něj a rozepínala Simoně neforemnou košili.

„Takhle jsme se nedohodli, že nejdřív vy dvě a až potom...“

„Víš, co by za to jiní dali?“ zasmála se Simona. Šikovně mi pomohla s košilí a bez ostychu si sundala podprsenku.

Marek na ni civěl jako desetiletý kluk.

Civěl i na mě, když jsem se svlékla.

Nezvaly jsme ho mezi sebe, věděly jsme, že se přidá, když bude chtít. Na kolejích to tak fungovalo – kdo chtěl, ten se miloval, kdo chtěl, ten se díval, kdo chtěl, ten na vedlejší posteli předstíral, že spí.

A když se někdo chtěl přidat, většinou nebyl nikdo proti.

Nepřidal se.

Díval se na nás, jak se pomaličku, žensky až holčičkovsky mazlíme. Jak si šeptáme do ucha hezké věci, jak se snažíme, aby jedné i druhé bylo dobře.

Trvalo to dlouho.

Už byla tma, když jsme skončily.

Věděla jsem, že ještě skočím za Lacem, byl vždycky připravený mě pomilovat a bydlel v jedničce.

Tohle mi nestačilo.

Tohle byla prostě žena.

„Byla jsi skvělá,“ usmála se Simona s ruměncem na tvářích. „Je pravda, co se o tobě povídá... že jsi vášnivá.“

„Takže ty jsi lesba, že?“ oblékala jsem se. Přikývla.

A potom ukázala směrem k Markovi, který kouřil na balkoně.

„Taky se dneska našel.“

„Jak to myslíš?“ nechápala jsem.

Usmála se a pohladila mě po vlasech.

„Když nejsi na holky, milá Alice, můžeš jich mít v posteli třeba milion, stejně se nepřekonáš.“